

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 231. Num ob homicidium casuale secutum ex opere illicito
inducantur irregularitas aliæque poenæ juris, dum debita diligentia non
omissa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

Reiffenst. b. t. n. 187. Arg. c. quasitum, de pœnis. & remiss. ex ea ratione, quod, dum iura nihil statuunt expressè circa qualitatem culpæ, benignior pars est ampliètenda, ac ideo in materia præsertim irregularitatis, qua est pœna gravissima, exiguita culpa lata pœna proportionata, Arg. L. Semper. ff. & c. in pœnis. de reg. juris in 6. contrarium, nimis sufficere etiam levem, tenentibus cum gl. in c. significasti. b. t. v. scivisset. Cajetano v. irregularitas. Covar. l. c. §. q. n. 9. & alii, Arg. c. 7. & 8. ubi tamen incurri irregularitatem & excommunicationem ex textu deducunt A. A. alii, culpam fuisse gravem.

Quæst. 231. Num ob homicidium casuale secutum ex opere illico inducatur irregularitas aliæque pœnae juris, dum debita diligentia non omisfa?

R Esp. Non convenire in hoc AA. affirmant absolute cum D. Thom. 2. 2. q. 64. a. 8. Cajet. ibid. Laym. l. 3. m. 3. c. 10. n. 4. Fagn. ad C. ad audienciam. b. t. n. 9. & alii Canonistæ, præsertim veteres. Arg. c. dilectus. b. t. ubi, dum ab irregularitate excusantur, qui operi lictio dant operam, si adhibitâ diligentia ex eo sequatur homicidium, ex quo à contrario inferre licet, non liberari ab ea, dum ex opere illico etiam adhibitâ diligentia sequitur homicidium, & c. tuanos. & c. sententiam, ne Clerici & Monachi sunt irregulares, si medicinam vel chirurgiam exercentibus etiam omnidiligentia adhibitâ mors sequatur, quod istiusmodi exercitium ipsis illicitum sit extra calum necessitatis, juxta gl. inc. tua nos. v. congruebat. & Abb. ibid. n. 2. & ea ratione moti, quod per homicidium secutum tam ex opere illico quam licto facilius inducatur irregularitas, Arg. c. dilectus & c. Joannes b. t. Alii è contra apud Suar. l. c. f. 6. n. 4. absolútè docent contrarium; èd quod velint tale homicidium non esse voluntarium, alii, ut Covar. l. c. p. 2. §. 4. n. 10. Nav. l. c. n. 121. Avil. de cens. p. 7. d. 6. f. 1. dn. 1. Castrop. l. c. d. 6. p. 15. §. 4. n. 4. Suar. l. c. f. 6. n. 9. Sanch. de marim. l. 9. d. 32. n. 5. Pirkh. b. t. n. 65. Wieltn. n. 80. &c. melius distinguunt, ita ut affinit. si opus, ex quo sequitur homicidium, ex natura sua periculofum est, & mortis vel mutilationis inducitivum, & præsertim si ideo prohibitum, v. g. chirurgiæ, balistariæ &c. respectu imperitorum, cum tale opus exercenti censeatur aliquo modo in cœla voluntarium; ita ut, qui hoc voluit, voluisse videatur ipsum homicidium ex justis interpretatione & præsumptione. Secus, si opus illicitum ex se non est ita periculofum, neque ob homicidii periculum prohibitum. Quare irregularis non erit Clericus venationi Clericis prohibita insitens, si hominem, quem adhibitâ diligentia putavit feram, occidat; adulter, dum ex adulterio sequitur inopinato cades adulteræ in adulterio deprehensæ, ita A. A. citati, qui etiam ad argumenta ab adversariis adducta bene respondent, primò, non reat formari argumentum in pœnaliis præsertim irregularitatibus, cum illæ non contrahantur præterquam in casibus jure expressis. Secundò: quod causus relatus in c. tuanos. specialis sit, quo jus Clericis in sacris constitutis etiam chirurgiæ peritis prohibet illius exercitum ob periculum mortis non raro cum illo coniunctum, illiusque prohibitionis transgressores ab irregularitate non esse immunes, quoties ex chirurgia extra necessitatem exercita etiam adhibitâ omni diligentia sequitur mors aut mutilatio, ut Suar. l. c. n. 12. cuius contrarium est in Laicis, qui,

etsi iis in pœnam aliquujus criminis vel ob alias causam extrinsecam prohibitum sit exercere medicinam vel chirurgiam, non incurunt irregularitatem, si periti attis adhibuerint in curando diligentiam, etiamsi mors sequatur, quia exercitum hoc iis prohibitum non est ob periculum mortis, sed solum Clericis, Pirkh. b. t. n. 69. citatis Suar. l. c. Avil. l. c. l. 1. dn. 2. in fine. Tertiò irregularitatem non obstante adhibitâ debitâ diligentia ex opere illico quam licto facilius adhuc contrahi, quia dans operam rei licet & præsumitur adhibuisse portius debitam diligentiam, quam dans operam rei illicitæ, tradit. Castrop. l. c. §. 4. 6.

Quæst. 232. An & qualiter in dubio commissi homicidii quis censendus irregularis?

1. R Esp. Primò: Dum dubium est juris, seu dubitatur, num actui seu in hoc vel illo casu statuta irregularitas, in neutro foro incurritur irregularitas, seu censendus quis non est irregularis. Siquidem, ut jà aliquoties dictum, irregularitas non incurritur, nisi in casibus jure expressis. c. is, qui de sent. excom. in 6. jure autem expressum dici nequit, de quo dubitatur, num de eo lex vel canon aliquis existet, ac ita cum communiter teneat. Suar. l. c. d. 40. f. 5. n. 4. Sanch. l. I. mor. c. 10. n. 42. Pirkh. b. t. n. 59. nec obstante texus c. ad audienciam. c. significasti. c. penult. b. t. loquuntur enim de dubio commissi homicidii, ac proinde de dubio facti, unde extendi non debent ad dubium juris, quorum dubiorum dispar est ratio in inducenda irregularitate; cum, etsi ea procedat ex facto tanquam ex radice vel occasione, per se autem oritur ex jure, quod eam statuit tanquam ex causa efficiente, & hinc, si jus sit dubium, vel incertum, non posset inducere irregularitatem. Pirkh. l. c. vers. altera pars.

2. Relp. Secundò: In dubio facti nimis numerosi homicidii commissi, dum dubitatur, num illud, cui certum est, jure indictam & decretam esse irregularitatem, hic & nunc commisum à Titio, seu is illius causa extiterit, in utroque foro externo & interno censendus est irregularis, & is præalite gerere tenerit. Covar. l. c. p. 1. n. 3. Azor. instit. mor. l. 2. c. 19. q. 10. & 11. Suar. de cens. l. c. f. 5. n. 12. & f. 6. n. 1. 10. & 11. Sanch. l. I. mor. c. 10. n. 42. Sayr. in Clav. Reg. l. I. c. 13. n. 23. Pirkh. c. n. 59. juxta c. ad audienciam. b. t. ubi dum dubitabatur, num vulneratum ex occidente seu causa vulneris decessisset, atque ita dubium facti esset, num nimis presbyter ille vulnerans commisisset homicidium, Pontifex iam judicavit illum irregularem; loqui autem illum de utroque foro, ex eo probatur, quod ubi non proceditur ex sola præsumptione, forum internum non discrepat ab externo, in dubio autem facti forum externum non fundatur in præsumptione, sed eodem modo supponit rem esse dubiam, sicut supponit forum conscientia, idèoque, qui judicatur irregularis in foro conscientia, debet etiam judicari in foro externo; ad hæc cit. c. aperit loquitur de re deducta ad forum externum, ut constat ex principio illius, ad audienciam Apostolatus nostri pervenit, hujus igitur irregularitates incurvæ ob dubium facti homicidii sunt, si quis foemina dedit causam ad abortum, sed dubitabat, an factus esset animatus, censendus est irregularis, quia est dubium facti. Sanch. l. c. n. 43. apud Pirkh. n. 60. item qui confundit homicidium, dum adhibitâ diligentia dubitatur, an suo consilio induxit ad homicidium, gerere se debet, ut irregularerem, cum hoc sit dubium facti, quia